

Протокол

№

гр. София, 15.05.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 15.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **585** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10.12 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Н. Д. Т. редовно призован, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ – Комисия за защита от дискриминация редовно призован, се представлява от юрк. Г., която представя пълномощно.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – С. В. С. редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Л. и адв. Н. с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Поддържам жалбата. Няма да соча доказателства.

Юрк. Г. – Оспорвам жалбата. Моля да приемете доказателствата, събрани с наша преписка № 25/2011 г. Във връзка с искането за допускане на един свидетел при довеждане, моля да имате предвид, че по преписката са събрани само писмени доказателства и това, което се цели да бъде установено със свидетелските показания е предмет на писмено доказване, при което няма място за свидетелски показания, при условие че не е посочено, какво ще доказва този свидетел.

Адв. Н. – Оспорвам жалбата. Считаме, че също е недопустимо да се събират свидетелски показания. На първо място не се сочи, какви обстоятелства ще се установяват с тях. И на следващо място, по делото са събрани писмени доказателства и

евентуално, ако има някакво противоречие, то следва да бъде установено само с писмени доказателства, каквито не се сочат.

Адв. Л. - Присъединявам се към казаното от колегата.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Свидетелят ми е ангажиран, така че се отказвам от искането си за разпит на свидетел. Относно приемането на доказателствата държа да не се приемат доказателствата на ответника. По делото има приложени неща от ЗС, които не са заверени от ЗС - УНСС. Тези доказателства за представени по делото с печат „Вярно с оригинала” от Комисията, но оригинал не е представян в производството пред Комисията. Видно от л. 189 на делото, който е част от протокола от заседанието на комисията, ЗС е поискала да ѝ бъде издадено удостоверение, за да се снабди с доказателства, тъй като те не разполагат с оригиналите на тези доказателства, нито са заверили приложените от тях материали. Тези доказателства са приложени от л. 153 до л. 174 по делото. Освен, че тези доказателства са напълно несъотнесими по делото и предмета на спора, настоявам те да не се взимат под внимание при гледането на делото.

По доказателствата,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА административната преписка.

Счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Решението противоречи на Закона за защита от дискриминация по няколко причини. Първо Комисията препоръчва в решението си, на основание чл. 47, т. 6 от Закона да се въздържат от предоставяне на лична информация и коментирането ѝ. Посочената от тях норма, дава възможност за отправяне на препоръки, при установени нарушения на Закона и дискриминационните практики. В случая, даването на тази препоръка противоречи на чл. 65, т. 5 от Закона, тъй като е констатирано, че няма извършено нарушение. Считаю, че е налице нарушение на ЗЗДискр., тъй като установеното в чл. 47, т. 6 от Комисията е съотносимо и равностойно на разпоредбата на чл. 65, т. 4 от Закона. Тази препоръка е вид принудителна административна мярка, ако се следи въобще за нейното спазване. Държа да отбележа, че в решението си, в мотивите и диспозитива, Комисията не е пълна и изчерпателна. Твърди се само, че няма пряка дискриминация по чл. 4, ал. 2 от Закона, но не се обсъждат предпоставките на чл. 4, ал. 3 от Закона за наличието на непряка дискриминация, както и § 1, т. 7 от същия закон, който касае неблагоприятно третиране. Държа да отбележа, че при произнасяне на Комисията са нарушени и процесуалните правила. Комисията се е произнесла в срок, който надвишава 10 пъти установения в Закона 14-дневен срок, който срок е преклузивен. Нещо повече, с това изчакване комисията е целяла да се промени обжалването, тъй като в този период е настъпила законодателна промяна и тези дела вече не се разглеждат от ВАС, като първа инстанция. Прието е становище на ЗС след изтичането на всякакви срокове за това /1 м. след заседанието/. Държа да отбележа, че от страна на УНСС са допуснати нарушения и на конституционни норми. Молбите, които подавам много трудно се

завеждат в деловодството и ми се дава входящ номер и изобщо не ми се отговаря на молбите. Държа да отбележа, че ми е засегнато здравословно състояние, което дори не ми е основно заболяване. Те засягат само едно от 8 ми заболявания посочени в експертното решение. В обстоятелствената част на решението на Комисията е посочено, че аз трябва да доказвам /няма доказателства/, че съм третиран по неблагоприятно от другите студенти, което аз няма как да докажа, тъй като не съм следовател и няма как да изисквам документи. Държа да отбележа, че е налице дискриминация, видно от л. 12, т. 3 от писмото на ЗС, като административният орган в т. 3, търси начин да ме репресира, за това, че имам решение на ТЕЛК. В цялото производство пред Комисията предмета и същността на спора и на казуса, който трябваше да се решава, беше изместван във връзка с административно дело /решението е на л. 44 по делото/, което е напълно несъотносимо, т.е. дали аз отговарям на условията за прехвърляне в УНСС не е предмет на настоящия спор по делото. Предмет на настоящия спор за мен е унизителното писмо, адресирано до Директора на дирекция „Висше образование”, т. 3 от писмото, както и неотговарянето на моите две молби и отказа те да се завеждат в деловодството и да ми се дава отговор, което е нарушение на конституционните права и свободи.

Юрк. Г. – Моля да оставите без уважение жалбата и да потвърдите решението на КЗД. Във връзка с направените възражения са процесуални нарушения, изразяващи се в произнасянето на комисията извън определения от закона 14-дневен срок по чл. 63, ал. 3 от Закона искам да отбележа, че срокът не е преклузивен, така както сочи жалбоподателят, а инструктивен и в тази връзка има многобройни решения на ВАС за този срок, поради което и не може да се удовлетвори искането в жалбата, за обявяване на нищожност на оспореното решение. Във връзка с направеното възражение за предмета на спора пред комисията, той винаги е във връзка с по-неблагоприятно третиране в сравнение с други или третиране, при което да се установи нарушение на специалните норми на ЗЗДискр. В тази връзка пред Комисията не се събраха доказателства, че жалбоподателят е третиран по- неблагоприятно, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства, въз основа на признака увреждане, т.е. не се установи причинно-следствена връзка лицето да е било третирано по неблагоприятно, във връзка с изявлението, направено в писмото от проф. С. от 2010 г. по повод заболяването на жалбоподателя. В този връзка моля да оставите жалбата без уважение и да потвърдите решението на Комисията. Моля да присъдите на Комисията разноски по делото, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение.

Реплика на ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ – Възразявам срещу присъждането на юрисконсултско възнаграждение на Комисията. Това е в нарушение на всякакви закони и морални правила.

Адв. Н. – Моля да оставите жалбата без уважение. Р. на комисията е правилно и обосновано с оглед събраните доказателства. Както е посочено, самото посочване на увреждането не е достатъчно да се приеме, че е налице извършена дискриминация. Обсъдени са всички доказателства. Установено е, че в период от две години са разменени изключително голям брой документи между различни инстанции и не е налице дискриминация спрямо жалбоподателя. Сиреч не е по-неблагоприятно третиран

по отношение на други лица, които са получили оценка слаб на приемния изпит и са записани като студенти с тази оценка, което се изтъква като мотив за отказа му да бъде записан като студент.

Адв. Л. – Присъединявам се към казаното от колегата. Само ще допълня следното: в жалбата се сочат 7 основания, по които ние считаме, че първото, второто и третото основание са несъстоятелни, като например това, че в състава на комисията при разглеждането на преписката е присъствал само един юрист, а останалите не са били юристи. Това е в т. 2. По повод на писмото, което е инициативата на жалбоподателя да се жали пред Вас се споменава само т. 3, но никой не казва защо е написано това писмо и останалите точки какви са. Не могат да се разглеждат само два реда от писмото по повод на жалбата, а за останалото да се мълчи. Имам предвид, че в писмото е написано - „Моля за вашето съдействие и становище за случая”. И по този повод са изредени три основания и жалбоподателя се хваща за третото основание, че бил дискриминиран с третото. Ето за това правилно комисията каза, че нямаме нарушение на закона и че жалбата му следва да остане без уважение.

Реплика на Жалбоподателя - Във връзка със становището на процесуалния представител на ответника, държа да отбележа още един път, че разпоредбата на чл. 47, т. 6 от Закона се прилага само при установено нарушение. И ако действително няма доказателства, че съм дискриминиран, то тогава защо се препоръчва на ЗС да не коментира лична информация.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.47 ч.

Административен съдия:

Секретар: